

เจ้าสาว ไฮด์ไลน์

อรอร่า

เจ้าสาว
@ ไร่ดอกไม้

เจ้าสาวไซด์ไลน์

แต่งโดย อรรถา

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-240-202-9

ราคา 99 บาท

สงวนลิขสิทธิ์โดยพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. 2537

บรรณาธิการบริหาร	อนุชา กอลจิตวิวัฒน์
บรรณาธิการ	วิมลนงษ์ กอลจิตวิวัฒน์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	สาโรจน์ ปาณธินัย
กองบรรณาธิการ	Green mind Team
พิสูจน์อักษร	Lucas Pookkoon กอลภูธร ไร่สีง
ออกแบบปก	golf
ออกแบบรูปเล่ม	ประไพพร ศรีสุวรรณ
พิมพ์	ออฟเซต อีเอเอ็ม

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์กรีนมัยด์

เลขที่ 1/554 ถนนพหลโยธิน แขวง ดินบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

<http://www.greenmindbook.com>

E-mail : greenmindbook@hotmail.com

facebook : [greenmindbook](https://www.facebook.com/greenmindbook)

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

กรีนมัยด์ บุกส์

เลขที่ 1/554 ถนนพหลโยธิน แขวง ดินบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

สั่งซื้อ สปรินท์กรุ๊ป จำกัด ติดต่อเจ้าหน้าที่ โทร. 08-1423-5373

พวพูน
กระต่ายกบขนลายดาวกรีนรีด
www.greenread.com

คำนำ

สวัสดิ์ค่ะผู้อ่านที่รัก...

กลับมาพบกันอีกแล้วสำหรับนิยายเล่มเล็กที่มีราคาขอมเยา แต่เนื้อหาสนุกสนาน เข้มข้นไม่ต่างจากเล่มปกติ หลังจากห่างหายไปพักหนึ่ง เพราะเขียนซีรีส์พรหมลิขิตรักเจ้าทะเลทราย (โดยนามปากกาอลิสตรา) มาแล้วในคราวก่อน คราวนี้แบ่งจะขอนำเสนอซีรีส์ใหม่ที่ชื่อว่า 'ซีรีส์เจ้าสาวจ่านรัก' โดยประเดิมเล่มแรกของซีรีส์ด้วยเรื่อง 'เจ้าสาวไซดไลน์' ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในมือทุกท่านในขณะนี้

เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของความรักที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิด และทิวบางอย่างในใจที่ชนวินท์มีต่อกันดิดิยา ผู้หญิงแสนดีที่ตกอยู่ในวังวนของความชิงชังของฝ่ายชายแบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว และกว่าที่ชายหนุ่มจะเข้าใจว่า กันดิดิยาคือผู้หญิงที่ดีที่สุดที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเขา ทุกอย่างมันก็เกือบจะสายเกินไป

นิยายเรื่องนี้อาจจะมึเนื้อหาหรือปมไม่มากนัก เพราะเน้นไปที่ความรักของพระนางเสียส่วนใหญ่ แต่มันก็ยังสอดแทรกปมอื่นๆ ทั้งปมธุรกิจ ปมความขัดแย้งต่างๆ ของตัวละคร เพื่อความสมบูรณ์และสมจริงของเรื่องราว แถมเรื่องนี้มีพระเอกเป็นคนไทยด้วย ทั้งที่ปกติจะเขียนพระเอกต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกร็งมากคะเวลาเขียน เพราะกลัวว่าจะไม่อินและไม่ลึกซึ้งในตัวละครมากพอ แต่ในที่สุดด้วยกำลังใจของทุกฝ่ายก็ทำให้นิยายเรื่องนี้จบลงสมกับความตั้งใจ

ท้ายนี้ขอขอบคุณ.ก.พีกุง ที่คอยช่วยเหลือแนะนำในทุกๆ เรื่อง ขอขอบคุณทีมงานของกรีนมายด์สำหรับภาพปกและรูปเล่มที่สวยงาม ขอขอบคุณผู้อ่านจากเว็บห้องสมุดที่คอยติดตามนิยายเรื่องนี้ลงในเว็บ ขอขอบคุณกำลังใจและแรงสนับสนุนจากครอบครัว ที่คอยดูแลเอาใจใส่ผู้เขียนในระหว่างที่ป่วยจากการเขียนเรื่องนี้ แล้วที่ขาดไม่ได้ก็คือ...ขอบคุณทุกท่านที่ซื้อนิยายเรื่องนี้กลับบ้านคะ

แบ่งหวังว่าทุกคนจะมีความสุขและซาบซึ้งไปกับนิยายเรื่องนี้นะคะ หากมีความผิดพลาดใดๆ เกิดขึ้นในนิยายเล่มนี้ แบ่งขอน้อมรับและขอโทษจากใจ สัญญาว่าจะนำไปพัฒนาผลงานในครั้งต่อไปคะ

หากใครต้องการติดตามผลงาน หรือแนะนำติชมก็สามารถเข้าไปพูดคุยกันได้ที่แฟนเพจ 'บ้านอลิสตรา' นะคะ แบ่งยินดีต้อนรับทุกท่านด้วยหัวใจคะ

รักเสมอ

อรวรา

เจ้าสาวไซด์ไลน์
ตัวอย่าง

ผีเสื้อร้อยมารยา

ตัวอย่าง

“ฉันเจอผู้หญิงคนนี้!” ธนวิทย์ปราชญ์ตามองแฟ้มเอกสารขนาดกลางที่ถูกเขานำมาให้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนตลอด หลังจากได้ตัดสินใจเลือกใครบางคนลงไปแล้ว เขาโยนแฟ้มในมือลงบนโต๊ะอย่างไม่เบามือหนัก เช่นเขาเดาคนสนิทนามว่าวีรยุทธถึงกับสะดุ้ง “ขวัญอ่อนแบบนี้ ก็หลังไม่ต้องมาทำงานนะ”

“ขะ...ขอโทษครับคุณแสดง” เขาหล่นปากคำขอโทษ ก่อนหมุนตัวจากไปอย่างรวดเร็ว แต่ยังไม่ทันจะก้าวออกไปจากห้องของรองประธาน เขาก็ถูกเจ้าของห้องเรียกไว้พร้อมกับบอกคำสั่ง

“หวังว่าพี่สาวของคุณจะไม่รู้เรื่องนี้นะ ไม่งั้นเงินเดือนเดือนนี้ของนายโดนหักเกลี้ยงแน่”

“ครับ” วีรยุทธก้มหน้าตอบได้เพียงคำเดียวก็เดินตัวลีบออกไปจัดการตามคำสั่ง แต่ระหว่างที่เดินกลับไปโต๊ะก็สวนกับผู้รักษาการตำแหน่งประธานบริษัทเข้า เขาจึงก้มศีรษะให้เด็กน้อย แล้วเดินแยกตัวไปที่โต๊ะของตน ฝ่ายผู้

บริหารสาวเฝ้ามองคนที่เพิ่งเดินจากไปอย่างเงิบๆ ดวงจันทร์โผล่มาอย่างบอกเธอว่า อีกฝ่ายกำลังมีเรื่องปิดบังอยู่ หญิงสาวจึงไม่รอช้าที่จะก้าวเข้าไปในห้องของน้องชายของคนทันที

ภาพแรกที่เห็นคือร่างสูงที่ยกขาขึ้นมาเหยียดขาบนโต๊ะทำงาน ที่ไว้ซึ่งเอกสารหรืองานใด ๆ บนนั้น แม่เหล็กกว้างเอนอยู่บนเก้าอี้สำนักงานสีดำหนานุ่มมือหน้าต่อง้างกอดอกกว้างเอาไว้หลวมๆ หากมองจากตรงนี้ คงเหมือนอีกฝ่ายกำลังหลับ แต่คนที่เติบโตมาด้วยกันย่อมรู้ว่า ธนวิภาไม่ได้หลับหรือพักผ่อนแต่ไม่ต้องกรที่ จะเผชิญหน้ากับพี่สาวอย่างเธอต่างหาก

“สองสั่งให้คู่สามีทำอะไรแปลกๆ อีกแล้วใช่ไหม บอกรหนึ่งมานะ” ธนิตาคาดคั้นเข้ากับน้องชายที่มีอายุห่างกับตนเพียงแค่หนึ่งปี แต่ดูเหมือนฝ่ายชายจะไม่ใส่ใจอะไร แถมยังขบขันกับท่าทีของพี่สาวอีกต่างหาก

“ซีเรียสไปได้น่าหนึ่ง สองไม่สั่งให้เขาคนโปรดของหนึ่งย้ายไปทำงานที่ดาวอังคารหรอก” แม้จะเป็นคำตอบในเชิงขำขัน แต่สีหน้าของธนวิภาก็ออกอาการว่าตกใจเสียมากกว่า

“สอง! อย่าเล่นดีนเล่น น่าหนึ่งไม่ขำนะ” ผู้บริหารสาวเริ่มพิวรีซาด แต่ก็ยังระงับความหงุดหงิดไว้ได้ แต่ถึงกระนั้นเธอก็ไม่ชอบใจท่าทีของน้องชายตัวแสบเลขดักนิต “เวลาคุยกันช่วยจริงจังหน่อย”

คนถูกสั่งให้จริงจัง ยอมเอาเก้าอี้สองข้างที่ไขว่กันอยู่บนโต๊ะทำงานลงพร้อมกับนั่งตัวตรง แล้วจึงมองพี่สาวของตนอย่างพิจารณา ธนิตาเองก็จ้องกลับอย่างไม่ลดละเช่นกัน แล้วในที่สุดน้องชายตัวแสบก็ถอนใจออกมาอย่างหนักอก

“รู้ตัวมี่ยว่าหนึ่งทำตัวเหมือนแม่ชีในโบสถ์เข้าไปทุกวันนี้แล้วนะ สองไม่แปลกใจเลยที่ทำไมจนปานนี้แล้ว หนึ่งก็ยังโสด”

“สอง! ไช้...ทำไมหนึ่งต้องมีน้องชายกวนประสาทด้วยนะ” ธนิตาโอดครวญ หน้าใจอย่างที่สุดที่ต้องมาดูแลน้องชายตัวแสบตามคำสั่งของบุพการี ที่ตอนนี้ไปฮันนีมูนรอบที่เท่าไรก็ไม่รู้กันที่ยุโรป

“เป็เตียนบรเวรชากศัง อยู่กับสองสภายใจจะตาย...ไม่มีเว็รเองกั่ม”

“สภายกะมีดี สองทำให้หนึ่งไมเกวรขึ้นไมรู้วันและที่หน ตั้งแต่กั่มลงมา จากอเมริกาเคยทำอะไรเป็นขึ้นเป็นอันบ้างหรือยัง หนึ่งเบ็ที่จจะตอบคำตาม พอกั่มแม่แล้วนะว่าสองเป็นยังงิ เว็รนรู้งานไคสิแคไหนแล้ว”

“สองก็เว็รนรู้อยู่ทุกวันนี้ังละ เห็นรางวัลที่สองไคมาเมื่ออาทิตย์ก่อน หรือเป็ล่า” ธนวิทย์หัวเราะเบา ๆ พลงนิก ไปจึงรางวัลหนุ่มนักธุรกิจที่น่าจับตามองที่สุดประจำปีนี้ที่ตัวเองเพิ่งไครับมา

ความจริงชายหนุ่มไมไคภูมิใจกับรางวัลนี้ักรหอก แต่มันก็เป็นเพียงไมก็อย่างที่เขาถ้เอามาอวดธริศาที่หังเก่งและฉลาดกว่าเขา แล้วนี้ัคพีสาวของเขาเป็นผูัชายละก็...ปานนี้ังตั้งยังกว่าที่เป็นอยู่ตอนนีัแล้ว เพราะส่วนมากทุกคนในังคคม มักจะชอบผูัชายที่วางตัวดีแะมีความสามารถ

“เห็นแล้ว” ธริศาพูดไปก็ถอนใจไป หญิงสาวรู้้อยแล้วว่าน้องชายมีความสามารถ แต่ชอบทำตัวเหมือนคนที่เหยียบขี้ไคไม่เื่อ เพื่อที่จะไคไมต้องมาวุ่นวายกับเรื่องในบริษัทมากนัก อีก็อย่างธนวิทย์คงไมต้องกรกั้วเข้ามาแย่งตำแหน่งของเธอ จึงไคทำแบบนีัไป ไม้อย่างนั้นลูกชายเพียงคนเดียวของตระกูลรัตนคำรงค์ไมไครับตำแหน่งเป็นแควงประธานหรอก

“สองอย่าทำเหมือนหนึ่งงิดี หนึ่งรู้เว่าสองทำตัวเป็นคนไมเอาไหน ก็เพราะไมอยากให้หนึ่งเสียตำแหน่งประธานไป เพราะคนที่ฉลาดแล้วไคก็ยวติเน็ยมันันดับหนึ่งกั่มมาอย่างสองคงไมใช่คนไมเอาไหนหรอก”

“หนึ่งเลิกคิดมากไคแล้ว สองเคยบอกแล้วงิว่าสองไมชอบทำงานที่บริษัท อีก็อย่างหนึ่งก็ช่วยงานคุณพ่อมาตั้งแต่แรก มันจะสิคว่าถ้าหนึ่งเป็นคนต้อจากท่าน”

“แต่สองเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัวนะ”

“หนึ่งก็เป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัวเหมือนัน” ธนวิทย์ตอบกั่มด้วยแววตาที่ทอประกายอบอุ่น มีไมก็คนหรอกที่ชายหนุ่มจะมองสบด้วยสายตาสิคซึ่งอย่างนี้ั แล้วธริศาเองก็รู้สิคสิ ไม่น้อย เพราะอย่างน้อยมันก็ทำให้เธอรู้ว่า

น้องชายคนนี้รักเธอมากเพียงไร “เรามีกันแค่นี้ สองรักและนับถือหนึ่งมาก ทั้งในฐานะพี่สาวและเจ้านาย อย่าคิดจะลดค่าตัวเองลงเพียงแค่ว่าตัวเองเป็นผู้หญิงดี”

“สอง...”

“ไม่ต้องซึ่ง สองรู้แล้วว่ทหนึ่งรู้สึกปลื้ม แต่ไม่ต้องส่งสาย ตกหวานๆ มาให้ก็ได้ สองชอบให้สาวๆ มองมากกว่าพี่สาวของตัวเองนะ”

“ใช่!” ธนิสาบ่นได้แต่ในใจหัวเราะออกมา ก่อนจะกลับมาจริงจัง เพราะเพิ่งนึกขึ้นได้ว่า ตัวเองถูกพาออกทะเลไปไกลมากแล้ว “สองนี่พาหนึ่งออกทะเลอยู่เรื่อย เรากำลังคุยถึงเรื่องที่สองสั่งให้คุณเวีทำไม่ใช่หรอ?”

“ความจำดีจังนะครับคุณเม้า” ชายหนุ่มแก้มแดงประหลาดอย่างขำๆ

“บอกมานะ สองสั่งให้คุณเวีทำอะไรกันแน่ ทำไมเค้าถึงได้ดูคลั่งคลุ้ม ชอบกดเวลาที่เห็นหนึ่ง”

“ไม่ใช่เรื่องสำคัญหรอก หนึ่งอย่าใส่ใจเลย มันก็แค่เรื่องตลกตลกขำๆ ของสองเท่านั้น” ธนิสาคอบอกอย่างไม่เห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ แต่คนฟังรู้สึกหงุดหงิดใจไม่คิดว่าเรื่องตลกขำๆ ของน้องชายคงหนึ่งไม่พ้นเรื่องผู้หญิงเป็นแน่

“เรื่องผู้หญิงอีกฝั่งละสิ”

“นกรู้จริงๆ” ธนิสาคบแก้มแดงทำหน้าทึ่ง ทั้งที่รู้อยู่แก่ใจอยู่แล้วว่า ธนิสาคบกลายเป็นกรคนมีหรือจะรู้ไม่ทันเขา

“อย่างสองก็มีเรื่องเสียแหละ แต่ขอเตือนนะว่า...อย่าทำตัวเป็นสมภารกินไก่วัดเสียดขาด หนึ่งไม่อยากจะให้มีเรื่องฉาวในบริษัท เพราะถ้าแก่น้องชายคนเสีย หนึ่งยังควบคุมไม่ได้ แล้วใครจะเชื่อถือหนึ่งล่ะ”

“รู้แล้วนะ เตือนเป็นเหตุที่พ้นแล้วมั้งหนึ่ง” ชายหนุ่มจอมเจ้าชู้เริ่มว่าคาถาเด็กน้อย ที่อีกฝ่ายเอาแต่ดักเตือนเขา ทั้งที่พูดเรื่องนี้กันมาดักฟังเห็นจะได้ “สองรับรองว่าจะไม่มีเรื่องเสียหายเกิดขึ้นแน่นอน เพราะผู้หญิงที่สองจะเลือกไม่ใช่คนที่ชอบผูกมัดกับผู้ชายอยู่แล้ว”

“สองเที่ยวผู้หญิงเหวอ เตียวก็ติด โททเหวอ” ธนิสาดามอย่างตกใจ แม้จะคุ้นชินกับเรื่องความเจ้าชู้ของน้องชายตัวดี แต่เธอก็รู้สึกกังวลใจไม่น้อย เมื่อ

ได้มารู้ว่าน้องชายเด็กที่จะใช้บริการผู้หญิงกลางคืน เพื่อปรนเปรอความสุข
แทนการทวงผู้หญิงแบบเป็นตัวเป็นคนเหมือนคนที่เรียนเมืองนอก

“ไม่หอรอกนำ น้องชายคนใหม่ของหนึ่งมีตลาดจะตาย ถ้าของไม่ตีจริง...
ไม่มีทางได้เงินสองหอรอก”

“แล้วถ้าคนพวกนั้นคิดจะจับสองต่อสอง คีบข้างหรือเปล่าว่าตระกูลของเรา
จะเสื่อมเสียแค่ไหน คุณพ่อคุณแม่ต้องบ้าตายแน่ๆ”

“คนอย่างสองตลาดพอที่จะป้องกันตัวเองอยู่แล้ว หนึ่งสบายใจได้โดย
รับรองว่าจะไม่มีเรื่องรวมนำปวดหัวเกิดขึ้นแน่นอน”

“หนึ่งรู้ว่าถึงห้ามไปสองก็ไม่ฟัง แต่เชื่อหนึ่งเถอะ...สองจะไม่มีวันมี
ความสุขหอรอก ถ้าไม่ได้อยู่กับคนที่ตัวเองต้องการด้วยหัวใจ” ธนิศาหึงคำพูด
เตือนสติไว้แค่นั้นก็เดินจากไป ปล่อยให้น้องชายของเธอหนึ่งนั่ง พลังมองตาม
ร่างระหงไปอย่างเลื่อนลอย ปรกกายเขี่ยหยันวามขื่นในดวงตาดีดำสนิทแวบหนึ่ง
ก่อนจะกลับมาสงบนิ่งตามเดิม

ธนิศาหึงไม่เคยเชื่อมั่นในความรัก เพราะที่ผ่านมาเขาไม่เคยพบเจอรัก
แท้เลยสักคน ทุกคนที่เข้ามาพัวพันกับเขา ล้วนก้าวเข้ามาเพียงเพราะเห็นว่า
ตระกูลของเขาว่ารวยและทรงอิทธิพล ผู้หญิงในสายตาของเธอย้ายอย่างธนิศาหึง
จึงไม่ต่างอะไรไปจาก ‘สินค้า’ ที่เมื่อฟังพอใจก็ ‘จ่าย’ และเสพสุขกับสินค้านั้น
ขึ้นนั้นให้คุ้ม จากนั้นก็จบกันไปแบบไม่มีภาวะผูกพันอะไร โดยหาว่าไม่ว่าสิ่งที่
ชายหนุ่มเห็นว่ามันเป็นเพียงของเล่นแก้เหงา จะนำพาความเปลี่ยนแปลงครั้ง
ใหญ่มาสู่ชีวิตของคนในวันหน้า

การบริการอันซาบซ่านของผีเสื้อราตรีจอมขี้ก่าลั้งรอกคอยเขาอยู่ตรง
หน้าแล้วแท้ๆ แต่นำแปลกที่ธนิศาหึงไม่ได้รู้สึกตื่นเต้นเลยสักนิด ซึ่งนั่นคงเป็น
เพราะคนตรงหน้าไม่ใช่ ของเล่นใหม่ ของเขา เพราะนี่ก็เป็นเวลาหลายตีปลาศ
มาแล้วที่เขาเลือกใช้บริการสาวไซตี้ไลต์คนเดิม

ความจริงชายหนุ่มไม่ชอบมีภาวะผูกพันกับผู้หญิงคนไหนทั้งนั้น เพียง

แต่เธอคนนี้ออกเอาใจเขา ทั้งในตอนที่ร่วมรักกัน และในตอนที่อยู่ด้วยกันในเวลาปกติ เธอครบเครื่องทั้งเรื่องการเอาอกเอาใจลูกค้า และดีลาร่วมเตียงก็อยู่ในขั้นยอดเยี่ยม ไม่ว่าเขาต้องการแบบไหน เธอก็สามารถปรับเปลี่ยนให้ได้ทุกอย่าง ธนวิทย์จึงไม่รีรอที่จะเรียกใช้บริการเธออีกครั้ง...และอีกครั้ง เพื่อสนองอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนให้หมดไป

จนตอนนี้ก็ผ่านมากกว่าหนึ่งเดือนแล้วที่เขายังคงคู่สาว คนเดิม ทั้งที่ปกติมักจะเปลี่ยนคนไปเรื่อยๆ แบบไม่ยอมให้ซ้ำหน้าเลยแม้แต่รายเดียว แต่สาวเหตุที่เขาเลือกเธอมาใช้บริการอีกก็เพราะว่า หญิงสาวไม่เคยสนใจที่จะถามประวัติ หรือสนใจในชีวิตของเขาแม้แต่หน่อย ซึ่งนั่นก็นับว่าเป็นเรื่องดี เพราะธนวิทย์ไม่เคยบอกกับสาวไซส์ไลน์คนไหน เวลาที่ใช้บริการอยู่แล้วว่าเขาเป็นใครมาจากไหน หรือต่อให้สาว คนไหนสนใจจะสืบประวัติของเขา ชายหนุ่มก็จะเลิกยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงคนนั้นทันทีเพื่อตัดปัญหา

วันนี้ก็เป็นอีกวันที่เขาได้มีเวลาว่าง หลังจากการทำงานอันแสนหนักมาทั้งอาทิตย์ เพื่อมาผ่อนคลายและปลดปล่อยความต้องการของตัวเอง ชายหนุ่มมาถึงห้องซูดซูดหิวที่เปิดไว้ก่อนหญิงสาว จึงจัดการอาบน้ำอาบท่าไปก่อนแล้วตอนนี้เขาจึงนอนเหยียย सकยอยู่บนเตียงนุ่ม กดเปิดทีวีดูรายการโน้नรายการนี้ไปเรื่อยเปื่อย เผื่อจะจนเจ้าของว่างเข้าวนกั้วออกมาจากห้องอาบน้ำ โดยมีผ้าขนหนูพันรอบกายออกมาแต่ชิ้นเดียว จึงค่อยเบนสายตาไปมอง

“รอแก้วนานมัยคะ” เจ้าของเตียงหวานลาคเตียงอย่างออกอัอน พลาดส่งสายตากไปให้คนที่นอนรอทำอยู่บนเตียง แต่ฝ่ายชายไม่ได้ตอบรับอะไร นอกจากใช้มือข้างหนึ่งตบลงข้างๆ ตัวเขา “แก้วอาบน้ำนานไปหน่อย ขอโทษนะคะ”

คนพูดกั้วเข้ามาหาคนที่นอนสุที่วี่อยู่บนเตียง ด้วยสายตากเช็ชววนก่อนจะเข้ามาชบหน้าบนอกกว้างแข็งแรงอย่างประจบ

“วันนี้คุณแสดงอยู่ได้นานมัยคะ แก้วคิดถึงคุณจัง”

“อยู่ถึงเช้าเลยก็ยังได้ วันนี้มันไม่รีบ” ธนวิทย์ตอบ พลาดสอดมือเข้า

ไปวิ่งเอาคอตเข้าหาตัว “ว่าแต่...ในช่วงที่ฉันไม่ได้มาหา เธอไม่ได้รับแขกคนอื่น ใช่มั้ยแก้ว”

“แก้วทำตามคำสั่งของคุณแสดงตลอดเลยล่ะ ช่วงที่คุณแสดงไม่ได้โทรเรียก แก้วก็ไม่ได้รับนัดใครเลย”

“ดีมาก แบบนี้ดี ถึงจะอยู่ด้วยกันได้นานๆ” ธนวินท์บอกอย่างพอใจ พลังแดงแก้มนุ่มก็ไว้เครื่องสำอางปกปิดเบาๆ ทุกที แก้วมักจะแต่งหน้าจัดแบบสาวนักเที่ยว แต่พอตอนไม่มีเครื่องสำอางอยู่บนใบหน้า ใบหน้าหวานๆ ของเธอก็ทำให้เขามีอารมณ์ไปอีกรูปแบบ “ขอบคุณที่ฉันสั่งให้กินล่ะ เธอยังกินอยู่หรือเปล่า”

“แก้วต้องกินอยู่แล้วล่ะค่ะ เน้นเอาชีพแ้วนะคะ แก้วไม่ปล่อยให้ตัวเองท้อง เพื่อจับคุณแสดงด้วยวิธีใหม่ๆ แบบนี้แหละค่ะ เพราะไม่มีใครขอมริบคนอย่าง แก้ว ได้อยู่แล้ว” มีเสียงวราตรีดาวผู้ช้ำของตบอบอย่างว่าเรียง พลังหยัดตัวขึ้นไปจูบที่ริมฝีปากหน้าอุ้งเบาๆ

“อีกอย่างลูกค่าน่ารักๆ แดวก็เงินดีๆ อย่างคุณแสดงหายากจะหายไป แก้วไม่ปล่อยให้หาลูกมือไปหรอกค่ะ”

“ก็ดีที่เธอคิดแบบนี้ เพราะถ้าใครกด้าทรยศฉัน ฉันก็ไม่คิดจะปล่อยไว้” ชายหนุ่มขู่เสียงนุ่ม แต่กลับบีบที่ปลายคางจนจนอีกฝ่ายถึงกับร้องออกมาเบาๆ

“โอ๊ย! แก้วเจ็บนะคะคุณแสดง” แก้วควางออกมา พลังดึงข้อมือหนีออกจากคางของเธอ เพราะทนเจ็บไม่ไหว

“จำไว้นะแก้ว เธอจะเจ็บกว่านี้ ถ้าเธอไม่ทำตามที่ฉันสั่ง” ธนวินท์คงไม่รู้หรอกว่า ใบหน้าที่หล่อเหลาปานเทพบุตร ที่ถูกด้อมกรอบด้วยผมสีดำสนิทที่ตัดเป็นทรงอย่างเรียบร้อย เริ่มดะม้ายคล้ายซาตานร้ายเข้าไปทุกทีแล้ว

“ในเมื่อเธอเป็นคนของฉัน เธอก็ต้องทำตามที่ฉันบอกไม่งั้นเธอจะไม่ได้อะไรจากฉันอีกเลย แม้แต่เงินที่เธอเคยได้จากฉันทุกอาทิตย์”

“ค่ะ” หญิงสาวที่ตกเป็นทาสสาวของอีกฝ่ายมาร่วมเดือน ตบรับเสียงเบา แววตากู่ตวยที่เคยเข้ยวอนแปรเปลี่ยนเป็นที่นกตัว และดังเดวบหนึ่ง

ก่อนที่เจ้าตัวจะกลบเกลื่อนมันไว้ภายใต้หน้ากากมาซา "อย่าพูดเรื่องเครียดๆ เลยนะจ๊ะ เรามาทหาความสุขกันสิดีกว่า แก้วรู้ว่าคุณทำงานหนัก ถักยังไงให้แก้ว ได้คู่แผลคุณสองนะจ๊ะ รับรองว่าคุณสองจะมีความสุข จนลืมเรื่องงานเลยล่ะจ๊ะ"

"อืม" ชายหนุ่มตอบ แล้วนอนคู่มือเสื้อสาวจอมขี้ต้อๆ ปลดเสื้อคลุม ออบน้ำของเขาออกอย่างช้าๆ จนเผยให้เห็นแขนอกกว้าง ดาวสวยในอ้อมแขน ไม่ได้หยุดยั้งอยู่นั่น แต่เริ่มใช้ริมฝีปากของตัวเองลากได้ไปตามผิวกายที่มีกลิ่นหอมแบบผู้ชาย เพื่อปลุกเร้าอารมณ์ของอีกฝ่าย

"ขอบแบบนี้มีเยอะคุณสอง" หญิงสาวถามเสียงขำ พาดงเอื้อมมือลงไป เตะลำตึงที่จุดศูนย์รวมแห่งความปรารถนา ที่ตอนนี้นั้นตื่นตัวขึ้นมาเพราะฝีมือของเธอ "อยากได้มากกว่านี้หรือเปล่าจ๊ะ"

"ลงไปอีกดีนัก ทำยิ่งกว่านี้ดี...เร็วเข้า" เธอสนองตอบเขาอย่างรวดเร็ว ด้วยการเดือนดงไปปลุกอารมณ์ร้อนเร้าให้เด็ด พลังมากกว่าเดิม ไม่ใช่เพียงแค่ยังมีมือที่ทำหน้าที่ปรนเปรอความสุขให้เขาเท่านั้น เพราะหญิงสาวยังชำนาญในการใช้ริมฝีปากและลิ้นนุ่มๆ ของเธอ ทำให้ตัวตึงของเขาตื่นตัวยิ่งกว่าเดิม "เยี่ยมไปเลยแก้ว เธอปรนเปรอนั้นได้ตั้งใจจริงๆ"

มือหนาอุบผมตวยสีน้ำตาลอ่อน ของคนที่กำลังรุ่มรวยอยู่กับของรักของเขาอย่างเผดอไพล่ ก่อนจะแฉกกายรับอย่างออกใจไม่ไหว เมื่อหญิงสาวใช้ริมฝีปากคุ้ยคลึงความแข็งแค้นของเขาเข้าไปอย่างไม่ระวังเคี้ยว

การปรนเปรออย่างเร้าร้อนของสาวไซส์ไลน์อย่างแก้ว ทำให้ธเนศเริ่มอสรนทนไม่ไหว จนต้องดึงตัวเธอให้มานอนรวมอยู่ใต้ว่างเพื่อให้เขาได้เป็นฝ่ายรุกบ้าง ซึ่งชายหนุ่มก็มีความสามารถในการเดินเกมตราอยู่ไม่น้อย จึงสามารถทำให้คนที่ขี้ชาของในร้านนี้อยู่แล้วอย่างแก้ว ถึงกับต้องตรงออกมาเป็นระยะ

"คุณสองขา ทำให้แก้วมากกว่านี้ดีจ๊ะ ได้โปรด..."

"ไม่ต้องห่วงฉันทำแน่ หลายรอบด้วย เตรียมตัวไว้ได้เลย" ชายหนุ่มพูดด้วยน้ำเสียงที่นกระหาย เพราะเขาไม่ได้ปลดปล่อยอารมณ์ดิบแบบนี้มาเป็น

อาทิตย์ฯ แล้ว

“นั่นก็เร็ว ๆ ลีละ แก้วจะรอไม่ไหวแล้วนะ” เมื่อฝ่ายหญิงวิ่งวน ธนวิณฑ์ก็รีบตอบตนเองให้ทันที ด้วยกรมับเค้นหวรงดาวเหมามือตามแรงอารมณ์ที่กำลังพลุ่งพล่าน แต่คนได้ว่างก็ไม่ได้ต่อว่าอะไรสักนิด แถมยังแ่่นกายรับอีกต่างหาก แล้วชายหนุ่มก็อาศัยจังหวะนี้แหวกตัวเข้าไปหา เพื่อนำพาความแข็งแกร่งเข้าสู่จุดที่อ่อนไหวที่สุดของเธออย่างรวดเร็ว บันไดสวาทที่รออยู่ตรงหน้าช่างซาบซาณแฉะเร็วร้อนนัก คนทั้งคู่จึงเปล่งเสียงร้องครางออกมาอย่างสุขสม เมื่อความแข็งแกร่งของเขาได้พบพานกับความเร็วร้อนที่ซุกซ่อนอยู่ในร่างกายของคนได้ว่าง

ไม่ว่าธนวิณฑ์จะรุกเร็วหนักสักเพียงไหน คนที่ชายหนุ่มเชื่อตัวมาบวกรักก็สามารถตอบสนองเขาได้เป็นอย่างดี แม้แต่ฝ่ายหญิงเองก็มีความสุข จนไม่ยอมให้ช่วงเวลาผ่านไปผ่านเลยไปง่าย ๆ เนื่องจากไม่เคยมีลูกค้าคนไหน มีดีตัวที่ถึงใจเธอเหมือนเขาเลย

ด้วยความที่ใช้เวลาอยู่บนเตียงมากกว่าทุกครั้ง ทันทีที่ตั้งเวียงสวาทจบสิ้นลง ธนวิณฑ์จึงหลับไปทันทีด้วยความอ่อนเพลีย กว่าจะตื่นขึ้นมาอีกทีก็เป็นในตอนที่แสงแดดสาดผ่านม่านเข้ามาถึงเตียงกว้างแล้ว

“แก้ว...ไปหรือยังแก้ว” ชายหนุ่มพึมพำเรียกด้วยความเคยชิน เพราะทุกครั้งหญิงสาวจะรอให้เขาตื่นนอนก่อนแล้วค่อยขอตัวกลับ หรือไม่ถ้ามีเรื่องส่วนต้องรีบไปก็จะมาบอกเขาก่อน แต่พอไม่ได้ยินเสียงตอบรับ และถูกปลุกอย่างทุกครั้ง ก็ปรี๊ดตกขึ้นมาพร้อมกับบัสปายไปที่ข้างตัว ซึ่งตอนนี้หลงเหลือเพียงความว่างเปล่าเท่านั้น

ตอนแรกธนวิณฑ์ก็ไม่ได้เอะใจหรือตกใจอะไร ด้วยคิดว่าบางทีดาวไซส์-ไดโนคนโปรดของเขาอาจจะมึนระส่วนจึงรีบกลับไปก่อนโดยไม่บอกลา แต่เมื่อกลับมามีสติครบถ้วน เขาจึงได้รู้ว่าตัวเองถูกรูดทรัพย์ที่มีติดตัวอยู่ไปจนเกลี้ยงตั้งแต่แรกที่เขาทำทันทีเมื่อรู้ตัวก็คือ ไททกลับไปที่เบอร์ของแก้ว แต่ปรากฏว่าติดต่อก็ไม่ได้ไปเสียแล้ว พยายามติดต่อก็ยังกลายเป็นแบบเดิม จึงทำให้เขายิ่ง

แน่ใจว่าคนที่ขโมยเงินและของมีค่าที่เขามีอยู่ติดตัวไปจะต้องเป็นสาวไซดีไลน์
จอมฉกคนนั้นแน่

“บ้านป!” ธนวิทย์ปาโทรศัพท์ในมือทิ้งอย่างโมโหจัด พร้อมกับสบตอก
มาอย่างหยามคาย คำพั่งเงินกับของมีค่าของเขาที่ถูกขโมยไปนั้นไม่เท่าไร
แต่ชายหนุ่มรู้สึกเสียเชิงและเสียหน้ามากกว่า ที่ปล่อยให้ตัวเองถูกผู้หญิงตัว
เล็กๆ ลูบคมได้

ด้วยความอับอายที่ว่าเป็นเอง ทำให้เขาเลือกที่จะไม่แจ้งความ แต่เลือก
ที่จะสืบหาเอาเองว่าแก้วอยู่ที่ไหน ซึ่งโชคที่ธนวิทย์ใช้บริการโมเตลถึงแห่งหนึ่ง
ที่เปิดขึ้นมาบังหน้า เพื่อให้บริการสาวไซดีไลน์อย่างลับๆ ซึ่งรู้จักกันคืออยู่แล้ว
ในวงกรน้ำเมา ทำให้สามารถสืบหาประวัติและที่อยู่ของแก้วได้ไม่ยาก

ทว่าแก้วก็ไม่ใช่คนที่มีประวัติอะไรมากนัก ทำให้เขารู้แต่เพียงชื่อกับ
ที่อยู่ของเธอ ซึ่งทันทีที่ส่งคนไปตามหาตามที่อยู่ที่ได้มาก็พบว่า เจ้าตัวได้ย้าย
ออกไปจากคอนโดที่เขาเอาไว้ ตั้งแต่วันที่รัฐทรัพย์เขาไปแล้ว ตั้งนี้ช่องทาง
ในการสืบหาตัวจึงยากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า เพราะแก้วเองก็ไม่ได้กลับไปทำงาน
ที่โมเตลเดิมอีกเลย

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าแก้วจะหายเข้ากลีบเมฆไปแล้ว แต่ธนวิทย์ก็สาบาน
กับตัวเองไว้ว่า หากได้เจอตัวเธออีกครั้ง ไม่ว่าจะที่ไหนก็จะเอาคืนอย่างสาสม
เขาจะทำให้ผู้หญิงคนนั้นจดจำชื่อของเขาไปจนวันตายเลยทีเดียว!

ผู้ชายของธนิศา

แม้ว่าจะเกิดเรื่องจนทำให้เขาติดกันดาวไซคีได้น้อยลงมาถึงทุกวันนี้ แต่ธนิศาก็ยังไม่เลิกหาความสุขจากดาว ๆ อยู่ดี เพียงแต่เดี๋ยวนี้ เขาตอบเรื่องประวัติของพวกเขาเพิ่มขึ้น และไม่คิดจะใช้บริการใครที่ไหนหนึ่งครั้งอีกเลย ซึ่งธนิศาก็เป็นห่วงตรงจุดนี้เป็นอย่างมาก ด้วยคิดว่าน้องชายจะติดโรคเข้าสักวัน

หญิงสาวจึงรีบเข้าไปเพล่าๆ เรื่องเที่ยวลงบ้าง และยังมีที่ธนิศาก็ยังพึ่งพี่สาวอยู่ การหาความสุขของน้องชายจึงลดลงอย่างเห็นได้ชัด บวกกับงานที่ช่วงนี้ค่อนข้างรัดตัว ทำให้ชายหนุ่มยุ่งอยู่กับงานตลอด เนื่องจากช่วงนี้ตลาดหุ้นชะลอตัว ทำให้สถาบันการเงินของเขาที่มีก็จะปล่อยกู้ให้กับนักเล่นหุ้นและบรรดานักลงทุนต้องทำงานหนักขึ้นเป็นสองเท่า นอกจากนั้นแล้ว ธนิศาก็ยังทำ ธุรกิจส่วนตัวร่วมกับเพื่อนรักด้วย ทำให้เขาต้องทำงานของครอบครัวและงานของตัวเองไปพร้อมกัน

“ช่วงนี้จำคิดเหวอ ‘ไม่เห็นออกไปเที่ยวไหน’ ธนิศาชวนน้องชายคุยหลังจากรอบการประชุมใหญ่ประจำปี

“ก็หนึ่งให้สองเพล่าๆ เรื่องเที่ยวไม่ใช่เหรอ” ธนวิณฑ์ตอบ ทั้งที่ยังคงกวาดสายตาอ่านเอกสารการประชุมในมืออยู่

“ไม่น่าเชื่อ ผู้ชายเจ้าชู้ช่างสองเนี่ยนะจะหยุดเที่ยวได้ พระอาทิตย์คงจะขึ้นพร้อมกันสองดวงเลยมั้งแบบนี้” ผู้บริหารสาวพูดไปหัวเราะไป

“ประชดกันอีกละ ไซ...นี่สองกำลังรีบเคลียร์งานนะ เวลาสองไม่อยู่หนึ่งจะได้ไม่ยุ่งมาก ทำคุณบูชาโทษแห่ๆ เลย”

“สองจะไปไหน ทำไมต้องเคลียร์งาน ช่วงนี้บริษัทเราไม่มีแผนที่จะไปสถานที่ต่างประเทศไม่ใช่เหรอ”

“ใครว่าสองจะไปต่างประเทศล่ะ” ธนวิณฑ์ลอยตาจากเอกสารในมือมาที่โน้ตบุ๊กของตนเพื่อพิมพ์งานที่ค้างไว้ต่อให้เสร็จ ความจริงเขาจะกลับไปทำงานที่ห้องก็ได้ แต่พอดียังคุยกับพี่สาวอยู่ เลยเลือกที่จะทำงานไปด้วยคุยไปด้วย

“อ้าว...ก็สองทำเหมือนจะไม่เข้าบริษัท”

“ใช่ เลี้ยวอาทิตย์หน้าสองจะขึ้นไปเชียงใหม่พอดีจะไปช่วยตรวจงานที่รีสอร์ท”

“ได้ก็อยู่ไม่ใช่เหรอ ทำไมต้องไปเอง” ธนวิณฑ์ยังไม่วางสาย เพราะปกติธุรกิจรีสอร์ทที่น้องชายของเธอกับใครๆ ทำร่วมกันก็ไม่เคยมีปัญหา เธอจึงไม่คิดว่าธนวิณฑ์จะต้องขึ้นไปดูงานเอง อีกรายน้องชายของเธอก็เป็นพวกชอบแสดดี ถ้าให้ไปอยู่ที่รีสอร์ทที่มีแต่ธรรมชาติและป่าเขาจะไปโปรยหรือ

“พอดีจะขยายพื้นที่รีสอร์ทเพิ่ม สองเลยจะไปเจรจาเรื่องซื้อที่ ได้มันชอบใจอ่อนอยู่เรื่อย สองไม่อยากจ่ายแพงเกินความจำเป็น”

“อ้อ...อย่างนี้เอง” หญิงสาวทำหน้ารับรู้ “สองจะไปนานมัย”

“ไม่รู้เหมือนกัน แต่ที่แพลนไว้ก็คงไม่เกินสองตามอาทิตย์ แต่ถ้ามีอะไรน่าสนใจก็คงอยู่ต่อ เพราะงานทางนี้ก็ไม่ค่อยมีอะไรแล้ว อีกรายสองก็ไปแค่เชียงใหม่ บินกลับมาได้สบายอยู่แล้วล่ะ รับรองว่าไม่ให้เสียงานทางนี้แน่นอน”

“อ้อ สองก็ถือว่าไปพักม่อนแล้วกัน ช่วยงานหนึ่งมาเยอะคงเหนื่อยแล้ว”

“หนึ่งจะไปด้วยกันมั้ยละ อากิคิดยังไง มีวันหยุดยาวหลายวัน ถือว่าไปพักผ่อนด้วยไง”

“ไม่เป็นไรหนึ่งมีนัดแล้ว” ธนิศายิ้มอย่างเขินๆ พลังงานก็ไปถึงตที่นั่นกับเธอไว้ว่า ช่วงวันหยุดยาวที่จะถึงนี้จะพาเธอไปพักผ่อน

“ไปกับใครนะ” ธนวิณฑ์จ้องหน้าพี่สาวอย่างคาดคั้น “อย่าบอกนะว่าหนึ่งจะไปกับไอ้ศิริดี”

“ตอ!” ธนิศาเรียกชื่อน้องชายเสียงดัง พลังงานจ้องมองอีกฝ่ายอย่างคาดโทษ “ทำไมไปเรียกดีเค้าแบบนั้นละ”

“หนึ่งฟังตอนะ ไอ้ดีมันไม่ใช่คนดี ทางที่สี่หนึ่งอย่าไปยุ่งกับมันดีกว่า”

“ทำไมตอชอบจับผิดเค้าบ้านะ ดีเค้าไม่ใช่คนไม่ดีหรอกนะ ขนาดคุณพ่อกับคุณแม่ยังชอบเค้าเลย ตอไม่เห็นหรอก”

“มันดีตอหน้าแกงนะดี!” ธนวิณฑ์ปรวดมดทั้งหงววาจาและสายต ธนิศาที่เป็นคนกลางจึงได้แต่ถอนใจ เพราะตอนที่อยู่กับเธอ ก็รู้สึกเป็นผู้ชายที่แสนจะน่ารัก ช่างเอาอกเอาใจและให้เกียรติเธออย่างมาก แม้แต่บุพการีของเธอก็ยังชอบเขา ถึงขนาดเปรยว่า ถ้าได้มาเป็นลูกเขยก็คงจะดี

“ตออย่ามองโลกในแง่ร้ายนักสิ คนเราไม่มีใครดีไปทุกอย่างหรอก... จริงมั้ย”

“หนึ่งเข้าใจมัน เพราะรักมันเข้าแล้วละสิ ตอเคยบอกแล้วใช่ไหมว่า มันเป็นคนดีผู้หญิง งานการอะไรก็ได้เรื่อง ทำไมไม่คิดถึงจะฟังบ้าง” ชายหนุ่มเริ่มมีน้ำใจขึ้นมาแล้ว เพราะเขามีเพื่อนเยอะ จึงได้ทราบถึงกิตติศัพท์ของศิริดี วิญญาณเห็นเป็นอย่างดีว่าเป็นผู้ดีเท่าที่ทำได้ตั้งแต่แรก แต่มองยังเป็นเด็กผู้หญิง ฟันใครต่อใครไปทั่ว เขาจึงไม่อยากให้พี่สาวที่แสนดีของเขาต้องเจ็บปวด และเป็นทุกข์กับผู้ชายที่ไม่ได้เรื่องแบบนั้น

“ไม่ใช่หนึ่งจะไม่ฟังนะ แต่คุณพ่อคุณแม่ชอบดีมาก อีกอย่างเค้าก็ดีกับหนึ่งด้วย” ธนิศามองอย่างอ่อนใจ ก่อนจะพูดต่อด้วยน้ำเสียงที่อ่อนลง เพราะธนวิณฑ์จ้องมองเธออย่างน่ากลัว “บางทีเราก็น่าจะให้ออกดีเค้าไม่ใช่เหรอ เพราะ

ขนาดสองเองก็ยังมีเรื่องผู้หญิงเลยนี่นา หนึ่งในว่าสองเองมองเจ้าลูกพี่พี่ที่มีเมีย เพราะยังงใจเค้าก็คบกับหนึ่งมาเป็นปีแล้วนะ”

ธนิศารู้จักกับก๊วยครั้งแรกที่งานประกวด ผ่านทางมารดาของหญิงสาว ซึ่งรู้จักกับมารดาของฝ่ายชายเป็นอย่างดี เพราะพบกันที่งานตั้งลมอยู่บ่อย ๆ ทั้งธนิศากับก๊วยก็จึงถูกพวกท่านจับคู่ เพราะต่างฝ่ายต่างก็ยังไม่ได้คบใครจริงจัง ซึ่งแรก ๆ สาวมั่นอย่างธนิศาก็ยังไม่ได้สนใจ แต่พอก๊วยใช้ความพยายามชนิดเข้าถึงเข็นถึงอยู่หลายเดือน สาวเจ้าก็เริ่มใจอ่อนยอมตกลงคบหาสู่ใจกันมาเกือบปีแล้ว อีกหนึ่งบุพการีของทั้งคู่ก็ให้การสนับสนุน จนตอนนี้ก๊วยถึงขั้นเข้ามาช่วยงานในวัดต้นตำรงกุฎีไปหลายด้าน ทั้งทางด้านการวางแผนทางการตลาด และดูแลลูกค้าสำคัญ ๆ ของบริษัท

ทว่าธนิศาก็กลับไม่เคยเห็นสีเห็นงามกับเรื่องนี้เลยแม้แต่น้อย เพราะเขาได้ยื่นเรื่องแย้ง ๆ ของก๊วยมามาก จึงไม่ยอมให้ทุกคนในบ้านเข้าไปเกี่ยวข้องกับแค่ปลาไหลลอยเดี่ยวอย่างก๊วยก็ช่างเหตือเกิน ดีสองหน้าทำตัวเป็นเทพบุตรแดนดี จนทุกคนที่บ้านพากันปลื้มถึงขั้นประยว่า ถ้าก๊วยให้ครอบครัวมาสู่ขอธนิศาก็จริง ๆ ก็จะยกให้ทันที

ธนิศาก็เป็นช่วงที่สาวจึงพยายามเตือน แต่ธนิศาก็ไม่ยอมได้คบหากับผู้ชายเจ้าชู้เท่าไร จึงหลงคารมก๊วยง่าย ๆ แต่ก็อย่างว่าผู้ชายเจ้าชู้แบบนั้น มีลูกต่อลูกจนเยอะอยู่แล้ว ไม่ว่าผู้หญิงคนไหนก็คงหนีไม่รอด ชายหนุ่มจึงได้แต่คอยดูแลอยู่ห่าง ๆ เพราะเรื่องบางเรื่องก็เข้าใจว่าจะเตือนกันได้ง่าย ๆ

“ตามใจหนึ่งแล้วกัน ที่สองเตือนก็เพราะห่วงหอรกนะ แต่ถ้าหนึ่งอยากลองเสี่ยงกับไต่บ้านนั่นก็เอา แล้วถ้าเสียใจขึ้นมา จะมาบอกว่าคุณไม่เตือนไม่ได้นะ” คนเป็นน้องตอบออกมาด้วยใบหน้าหนึ่ง ๆ ทิดในใจไปว่าเรื่องแบบนี้คงต้องให้ตัวเอง อย่างที่คำโบราณกล่าวไว้ว่าไม่เห็นโง่ศพไม่หลังน้ำตก

แต่เขาจะไม่วันปล่อยให้ธนิศาดูเสียหน้าแน่ หรือถึงจะเสียหน้าไปจริงๆ ไต่คนที่ทำให้พี่สาวของเขาต้องร้องไห้ มันได้เสียเลือดแน่

“ขอบใจสองมากนะที่เป็นห่วงหนึ่ง หนึ่งในสัญญาว่าจะระวังตัว” ผู้บริหาร

สาวเดือนมากุมมือหน้าของน้องชายพร้อมกับบีบเบา ๆ

“อ้อ สองไปก่อนนะ เย็นนี้มีนัดกับลูกค้าดำตัญจะไปเตรียมตัวก่อน”

“จ๊ะ แล้วเจอกัน” ธนิสยิ้มหวานพลางโบกมือลา ปล่อยให้ร่างสูงในชุดสูทสากลตีตัวเดินจากไป แต่ทันทีที่พ้นจากหน้าห้องประชุมไปได้เล็กน้อย ธนิสก็เดินสวนกับกวีติเข้า

“สบายดีนะสอง ทำงานอยู่ที่บริษัทเดียวกันแท้ ๆ แต่เรากลับไม่ค่อยได้พบกันเลยนะ” กวีติเข้ามาทักทายด้วยการตบที่ป่าของธนิส ทว่าตนถูกตีสนิทไม่ได้มีท่าทีเป็นมิตรเลยสักนิด ซ้ำยังปรายตามองอีกฝ่ายอย่างดูแคลน

“เราไม่ใช่ญาติกัน คุณไม่จำเป็นต้องทำเหมือนสนิทสนมกับผมหรอก” เขามอบอกอย่างถือตัว พลางถอยห่างออกมา

“ไม่แน่ว่าอีกไม่นาน เราอาจจะได้เป็นครอบครัวเดียวกันก็ได้” กวีติหนุ่มวัยสามสิบสาม ซึ่งมีอายุเท่ากับธนิสพี่สาวของเขาบอกอย่างดำพองใจ รั้งอยู่หกรอกว่าธนิสไม่ค่อยพอใจเขาเท่าไรที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับตระกูลรัตนคำรง แต่เขาไม่สนใจเรื่องนั้นหรอก เพราะบุพการีของธนิสชอบเขามาก หรือแม้แต่วัยรุ่นที่เขากำลังชายขนมจีบอยู่อย่างธนิส ก็มีท่าทีว่าจะชอบเขาเหมือนกัน ดังนั้นผู้ชายอย่างธนิส จึงไม่ได้อยู่ในสายตาของกวีติเลยแม้แต่น้อย

“ฝันหวานไปหรือเปล่า ผมไม่มีทางปล่อยให้เสียผู้หญิงอย่างคุณมาวุ่นวายกับหญิงใส่ง่าย ๆ หรอก”

“แต่เรื่องแบบนี้มันเป็นเรื่องของคนสองคน คุณจะห้ามอะไรได้”

“ถึงห้ามไม่ได้ แต่ผมก็สามารถจัดการกับคุณด้วยวิธีของผมได้” ธนิสก็บอกเสียงเย็น แวดตาของเขาห่อประกายเจิดจ้าอย่างเอาจริง “ทางที่ดีคุณเอาเวลาไปห้วงตัวเองดีกว่า เพราะสักหนึ่งวันเบื้องหลังเราๆ ของคุณขึ้นมา ความฝันที่จะมาตกตั้งข้าวสารคงต้องเป็นหมัน”

“มึง!” กวีติคำรามในลำคอ จ้องมองธนิสอย่างอาฆาต แต่อีกฝ่ายไม่แคร์ แถมยังเดินจากไปอย่างสบายอารมณ์ ปล่อยให้กวีติมองตามร่างสูงไปอย่างชิงชัง